

LA LLUFA

REBAIXES AL CORTE INGLÉS

Dos mil treballadors obligats a canviar d'activitat

Li va resultar més fàcil a Franco entrar a Barcelona que al Corte Inglés. No se sap per què però només anunciar-se les obres dels magatzems, una campanya catalanista va aconseguir que la gent entrés d'incògnit a les seves instal·lacions com si anessin a una casa de putes i jurant davant els seus morts que havien anat al Tall Britànic. Un tipus de protesta molt catalana.

La qüestió és que dos anys després de la inauguració tot Déu comprava al Corte Inglés però abans l'empresa va haver de fer-se amb el Costumari Amades per

per la finestra a dos mil empleats. De fet, no els llença, els rebaixa com en la marca és costum. Els agafa els dona una feina inferior i en conseqüència els paga menys. És com un dos per tres. Te'n quedes tres i en pagues a dos.

Sincerament creiem que el Corte Inglés ha errat en la seva estratègia. La Generalitat tenia previst demanar per aquests estiu, unes aportacions comercials a l'empresa per poder pagar vacances als jubilats i fer la variant de la Nacional II. De seguir sent el far comercial de Catalunya el Corte podia fer-se amb els ministeris d'Economia, Turisme i Cultura d'una tacada, però és clar, ara amb això dels dependents, igual els sindicats s'hi oposen.

Pobra gent, tan que s'havien esforçat en ser catalans i ara resulta que de sobte s'hi tornen i ja només pensen en la pela. LLUFA.

patrocinar qualsevol activitat més o menys catalana. Els catalans van aprendre gràcies al Corte Inglés, a ballar sardanes, a fer canalons i crema catalana, conèixer rondalles, fabricar gegants i els caps grossos, el ball de bastons, organitza curses populars i a demanar la independència. Sense el Corte Inglés seriem una cultura morta.

I quan comencem a estimar la cadena, quan tots els seus treballadors han fet tres cursos de català i et reben amb barretina, l'empresa abandona la lògica regional i es passa a la Internacional Mercantilista i llença

